

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

Anul I, nr. 145

Miercuri, 7 august 1968

4 pagini 30 bani

Un ultim efort pentru strângerea recoltei

O dată cu îndreptarea timpului, lucrătorii din agricultura județului nostru și-au intensificat eforturile pentru a grăbi terminarea recoltării cerealelor păioase. Ca urmare, s-a reușit să se strângă recolta în proporție de 78 la sută din suprafața totală ocupată cu grâu-seară. Conform situației operative din 5 august, în întreprinderile agricole de stat s-a recoltat grâul și secara de pe 88 la sută din suprafață, terminându-se această lucrare la I.A.S. Sibiu, Dealul Oanei, Apoldu de Sus, iar în cooperativele agricole de producție în proporție de 76 la sută din suprafață. Este demn de relief faptul că acolo unde consiliile de conducere și specialiștii au acordat întreaga atenție organizării lucrării, muncii, mobilizării tuturor forțelor și folosirii la întreaga capacitate a utilajelor de câmp, secera și grâul au fost recoltați în proporție de 100 la sută. În celelalte unități, luni și marți se recoltau ultimele suprafețe cu grâu — secară și în cooperativele agricole de producție din Axente Sever, Avrig, Valea Viilor, Scorei, Singatin, Presaca, Noul Român, Ghijasa de Sus, Dobirca, Dîrlos și Biertan.

Cu toate acestea, a mai rămas încă un număr destul de mare de unități în care mai sînt de recoltat suprafețe întinse, ceea ce dovedește că factorii de răspundere n-au făcut totul pentru a încheia cât mai grabnic strîngerea recoltei. În C.A.P. Seica Mare, Retiș, Pelișor, Ocna Sibiului, Noișat, Nocrich, Luduș, Cornăle, Buia, Birghiu și Armeni au mai rămas de recoltat grâul și secara de pe suprafețe cuprinse între 160—270 hectare. Cel mai mult a rămas de recoltat la C.A.P. Ocna Sibiului: 325 hectare. Aceasta denotă că aici, cu tot pericolul diminuării producției din cauza ploilor căzute și a prelungirii perioadei de recoltare, încă nu au fost luate cele mai operative măsuri pentru impulsivizarea lucrărilor. Consiliile de conducere și specialiștii vor trebui să-și intensifice activitatea în aceste zile pentru coordonarea competentă a lucrărilor. Există forțe suficiente ca într-un timp cât mai scurt să se termine recoltatul păioșelor în întregul județ. Pentru aceasta este necesar ca toate forțele să fie mobilizate la seceriș în taralele îmburuienate sau greu accesibile pentru combine. Un accent deosebit se cere să fie pus pe folosirea cea mai eficientă a utilajelor de câmp, în care scop mecanizatorii le revine sarcina să întreprindă în această perioadă în mod exemplar, mașinile, pentru a fi mai multe secerișuri, pentru a fi mai multe secerișuri, pentru a fi mai multe secerișuri.

Conducerea unităților să nu scape din centrul preocupărilor nici celelalte lucrări. De exemplu, din totalul păioșelor de grâu-seară recoltate pînă luni, nu s-a treierat decât 53 la sută (87 la sută în I.A.S. și 47 la sută în C.A.P.). De aici rezultă că o bună parte din recolta a fost strînsă manual și la această oră se află încă în câmp, pe cîmp. Va trebui deci să se treacă la urgența organizării arilor și începerea treierărilor. În unele unități treierul a început, dar în cele mai multe se așteaptă. Printr-o folosire chibzuită a tuturor mijloacelor, se poate asigura ritmicitatea corespunzătoare transporturilor snopilor la arii. De asemenea, se impune a fi luate măsuri și în privința recoltării ovăzului, întrucît există pericolul de scuturare. Eliberarea terenului de paie și depozitarea acestora în condiții bune, pregătirea lui pentru a fi înămintată ulterior pe suprafețe cu plante de nutreț, executarea arăturilor de vară, și oltarea fînelor sînt tot atâtea lucrări cărora se cere a li se acorde atenție cuvenită.

P. BADEA

Anchetă pe urmele unor sesizări sosite la redacție

Cereri... fără rezoluție!

- De la mult comentatul „vino miine” pînă la „vino la anul” nu este decît... un an!
- Petiționarii căilor ferate pe urma celor 12.000 de cereri care așteaptă rezolvare.
- Urgențe... de 6 luni.
- Termen de rezolvare cvasi-oficial... un an!

Lipsa de conștientizare față de cererile oamenilor muncii se manifestă încă, destul de pregnant, în multe dintre instituțiile și întreprinderile de pe teritoriul județului nostru.

O parte din sesizările care sosesc zilnic la redacție, ne dezvăluie aspecte din ce în ce mai îngrijorătoare, aspecte din care rezultă nu numai lipsa simțului de răspundere obligatorie prin însăși îndatoririle de serviciu al celor plătiți să și le îndeplinească, ci îndolență, nepăsare.

Expresia laconică stereotipă „vino miine” atît de criticată ca fiind una dintre manifestările crase ale birocratismului, s-a materializat și concretizat în amănări nu de ordinul zilelor, ci chiar de acela al anilor.

Cum, este posibil, vă veți întreba, să se mai practice asemenea fenomene, cînd o întreagă legislație se ocupă în special de stăvilirea, înlăturarea și chiar

sanționarea unor astfel de lucruri, legislație izvorâtă din însăși recenta hotărîre a C.C. al P.C.R. Vinovați, pe ici pe colo — sînt cu duimul, însă nimeni nu se preocupă să-i descopere, să-i pună la index, să-i sancționeze, pentru a le imprima dacă nu simțul uman, măcar conștientizarea îndeplinirii în bune condițiuni a îndatoririlor și sarcinilor ce le incumbă însăși retribuirea materială pentru locul ce-l ocupă în administrația respectivă.

Oamenii bat pe la porțile întreprinderilor și instituțiilor, își așteaptă rîndul la audiențele fixate cu destulă zgîrcenie. Încercătorii în dreptatea lor, solicitantii vin la instituția sau întreprinderea în care au muncit, au construit, au înălțat...

La mulți dintre pilonii acestor întreprinderi sau instituții, acești oameni au pus cîte o bucăciță din sufletul lor; peste mulți, au trecut ani grei de fr-

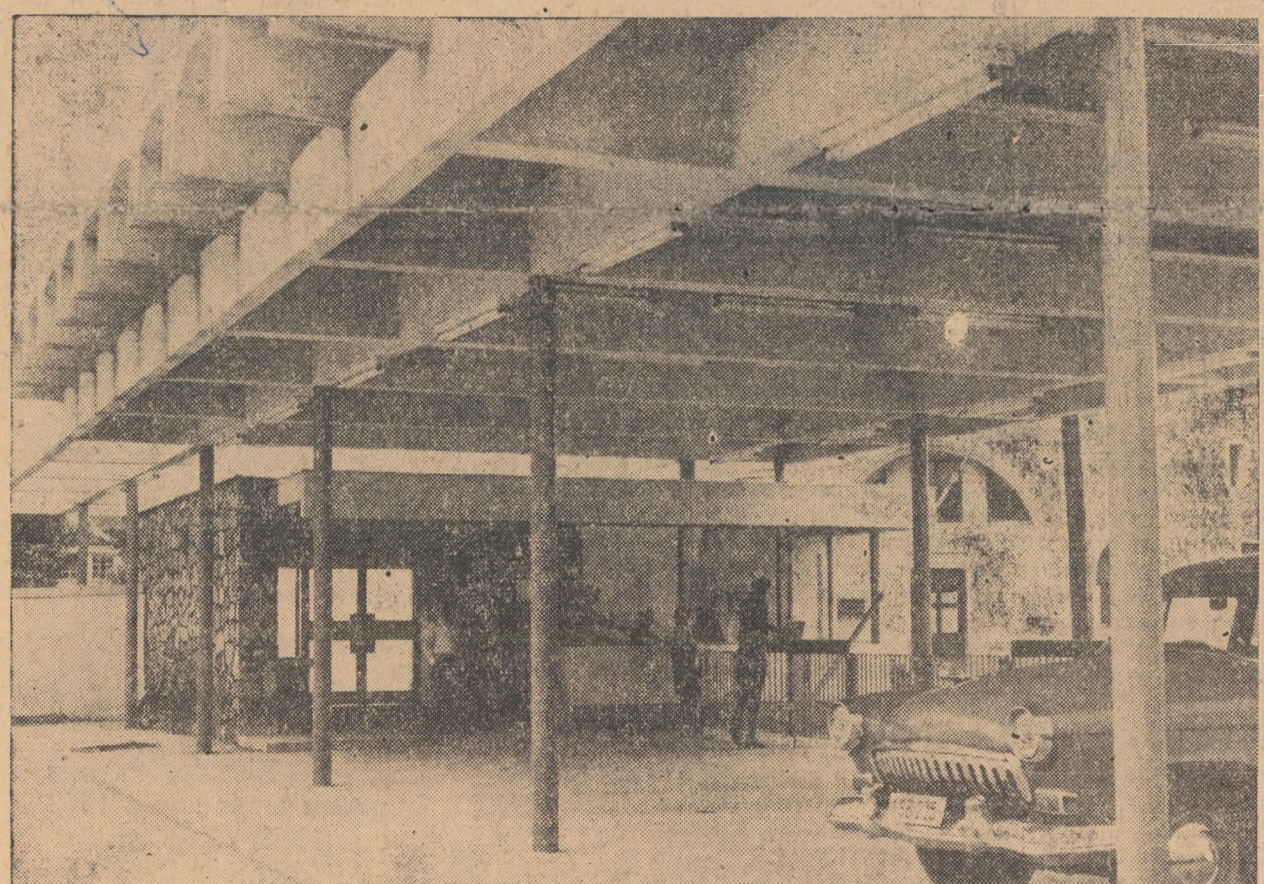
mintări în opera de construire a socializmului.

Muncitorii de ieri, funcționarii, tehnicienii și inginerii astăzi pensionați, sau în așteptarea întocmirii dosarelor de pensionare, pentru care solicită adevărate necesare, își amintesc cu mîndrie de timpurile cînd consolidau cu sacrificii enorme, sub semnul unei lupte ascuțite de clasă, fiecare cucerire obținută tot prin lupte, tot prin sacrificii.

Munca lor în întreprinderea sau instituția pe la ale cărei porți așteaptă un rezultat care întîrzie, li se pare acum sterilă. Sentimentul de optimism, și de încredere în dreptatea lor, pe care-l așteptau materializat într-o singură adevărată, sau copie de pe statul de serviciu de la întreprinderea căreia

GEORGE CIOBANU

(Continuare în pag. a II-a)

Noua intrare în uzina „Independența” din Sibiu

Foto: Fred NUSS

SIBIUL pînă la primele documente scrise

Numerosi sibiieni, îndeosebi tineri, dar și turiști care vizitează frumosul oraș de pe malul Cibinului se interesează în primul rînd de vechimea așezării.

La întrebare, oarecum stereotipă, se răspunde, de obicei, la fel de stereotip: „Sibiul este atestat pentru prima oară în documente între anii 1192—1196”.

Întrebarea este legitimă, iar răspunsul relativ corect, dar, așa cum remarcă unii vizitatori mai bine informați — lacunar și eliptic. Ultima categorie de vizitatori, pe care am putea-o denumi a curioșilor, nu se mulțumesc cu răspunsul comod de mai sus și se întreabă, pe bună dreptate: „oare istoria unei așezări omenești și, prin extindere, a unei țări, începe cu primele documente scrise?” Atît celor care și-au pus această întrebare în trecut, cît și celor care n-au avut încă răgazul necesar să reflecteze asupra ei, chiar dacă, eventual, și-au pus-o, le răspundem prin rîndurile de mai jos.

„Cînd scrisul tace, pietrele vorbesc”

Da, a fost o vreme cînd s-a crezut așa. Arheologia, această relativ tînără disciplină istorică a spulberat însă vechea concepție asupra istoriei, a transformat așanumita preistorie într-o palpitantă istorie. Scoțînd la lumină, printr-o muncă migăloasă și tenace, noi și noi mărturii — unelte, obiecte ce au constituit baza, plămădă și izvorul civilizației vremurilor noastre.

Arheologia a deschis perspective noi, neînvinse, pentru înțelegerea istoriei, a evoluției umane, a dezvoltării societății înainte de apariția izvoarelor scrise.

În legătură cu aceasta, un cunoscut savant contemporan afirmă: „Arheologia a făcut o adevărată revoluție în istorie. Ea a lărgit orizonturile istoriei aproape în aceeași măsură în care telescopul mărește cîmpul vizual al astronomului. Ea i-a lărgit de sute de ori perspectiva spre trecut, tot așa cum microscopul a descoperit pentru biologie că în spatele organismelor mari se ascunde viața celulelor infinite de mici. În sfîrșit, ea a adus schimbări în dimensiunile și conținutul științei istorice asemănătoare aceluia pe care radioactivitatea le-a adus în chimie”.

Adevărul afirmațiilor de mai sus ne apare și mai evident dacă ne gîndim că, după călăuzele făcute, numai primele două epoci din istoria omenirii (paleoliticul și neoliticul), reprezintă 96 la sută din întreaga istorie a omenirii.

Care sînt însă mijloacele prin care putem descifra această parte încă puțin cunoscută a istoriei? Unul din întemeietorii arheologiei ca „tînjita” spunea: „Cînd scrisul tace, pietrele vorbesc”. Și, într-adevăr, dacă știm să le ascultăm cu atenție și răbdare, cu pricepere și de ce nu, cu dragoste, vestigiile arheologice ne dezvăluie o istorie milenară. E adevărat, fără nume și personalități dar, în fond, la fel de zbuciumată și semnificativă în esența ei etern umană.

Iată de ce, în rîndurile care urmează ne propunem dificila întreprindere de a obliga „pietrele” de pe raza municipiului să ne vorbească despre milenara istorie a acestor meleaguri.

Vom începe, cum e firesc, cu cele mai vechi urme conștind din așchii cioplite, un nucleu și o răzuitoare de silex (cremene), descoperite pe teritoriul cartierului Turșioar, în pîtrișul de pe malul de sud al Cibinului. Unelte pe care le-am înșirat mai sus, prin modul în care au fost confecționate, atestă prezența aici a unei comunități omenești ai cărei membri, trăind din vîntătoare și pescuit, ea a adus schimbări în dimensiunile și conținutul științei istorice asemănătoare aceluia pe care radioactivitatea le-a adus în chimie”.

Pentru cea de-a doua perioadă a istoriei (epoca pietrei sîlșuite sau epoca neolitică) ce se întinde, de asemenea, de-a lungul cîtorva mii de ani — între circa 6000—1700 î.e.n. — documentele arheologice sînt ceva mai numeroase.

Deși pînă în prezent nu s-au desfășurat cercetări sistematice pentru depistarea lor, întîmplarea a scos la iveală, cu ani în urmă, în diferite puncte de pe teritoriul propriu-zis al orașului și din împrejurimile sale (Lazaret, Dealul Oanei), unele de piatră sîlșuite și de cremene, primele de fus, fragmente ceramice etc.

Descoperirile întîmplătoare amintite, la care se adaugă recent așezarea de la „Nepandal”, de pe teritoriul cartierului Gusterița, pre-

cum și întinsa așezare cu ceramică pictată aparținînd culturii Petrești de lângă Ocna Sibiului, dovedesc intensă locuire a teritoriului sibiian în epoca neolitică. Colegătorii, vîntătorii și pescarii epocii pietrei cioplite se transformă, în cadrul unui proces îndelungat, în agricultori și crescători de vite, devenind treptat, producători de bunuri, făuritori ai unor culturi ce se numără printre cele mai interesante și mai înfloritoare din Europa acelei vremi.

Începînd cu epoca bronzului (cca. 1700—800 î.e.n.), densitatea populației crește considerabil. Așezările, dintre care unele întărite, se înmulțesc. În consecință și descoperirile, întîmplătoare sau sistematice, devin tot mai numeroase și, uneori, spectaculare. Astfel, din diferite puncte de pe teritoriul orașului provin mai multe topoare-celuri, securi, un vîrf de lance și un cuțit, precum și o spirală și cîteva inele de aur, datînd, toate, din epoca tîrzie a bronzului.

Tot acestei perioade îi aparțin o greutate de la războiul de țesut veritabil, descoperit pe str. Băii și două topoare de bronz cu aripi îndoit, găsite lângă Cimitirul militar. Anii trecuți, cu ocazia unor lucrări de construcții, s-au descoperit chiar în interiorul cetății medievale, pe Strada Felinarului, fragmente ceramice din epoca mijlocie a bronzului, aparținînd așanumitei culturi Wietenberg, denumită astfel după dealul Wietenberg (Dealul Turcului) de lângă Sighișoara.

DIN PARTEA MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Ministerul Învățămîntului face cunoscut că, pentru ocuparea locurilor rămase disponibile în învățămîntul superior după concursul din iulie pentru învățămîntul de zi și seral, se organizează un nou concurs de admitere care va începe în ziua de 5 septembrie 1968.

Inscrierile candidaților la concurs se fac la secretariatele facultăților, cu începere de la 10 august și se încheie la 4 septembrie, ora 10 a.m.

Specialitățile și facultățile la care se organizează acest concurs sînt următoarele:

A. ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR TEHNIC

CURSURI DE ZI.
— Mașini și aparate electrice — Facultatea electrotehnică — București;
— electroenergetică — Facultatea energetică — București, facultățile electrotehnice Iași și Timișoara;
— termoelectrică — Facultatea energetică București;
— hidroenergetică — Facultatea energetică București;
— electronică aplicată — Facultatea electronică și telecomunicații București;
— telefonie-telegrafie — Facultatea electronică și telecomunicații București;

— telecomenzi feroviare — Facultatea electronică și telecomunicații București;
— inginerii fizicieni — Facultatea electronică și telecomunicații București;
— automată — Facultatea automată București;
— calculatoare — Facultatea automată București și Facultatea electrotehnică Timișoara;
— electromecanică — Facultatea de mecanică Brașov și facultățile electrotehnice Cluj, Iași și Timișoara;
— mașini termice — facultățile de mecanică București, Iași și Timișoara;
— aeronave și instalații de bord — Facultatea de mecanică București;
— utilaj chimic — Facultatea de mecanică București;
— mașini hidraulice și pneumatice — facultățile de mecanică București și Timișoara;
— mecanică agricolă — facultățile de mecanică agricolă București și Timișoara și facultățile de mecanică Brașov, Cluj și Iași;
— tehnologia construcțiilor de mașini — Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini București și facultățile de mecanică Cluj, Galați și Timișoara;
— mașini-unelte și scule — Facultatea de tehnologia construcțiilor de

mașini București și Facultatea de mecanică Iași;
— Mecanică fină — Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini București;
— material rulant — Facultatea de transporturi București și Facultatea de mecanică Timișoara;
— autovehicule rutiere — Facultatea de transporturi București;
— tehnica transporturilor feroviare — Facultatea de transporturi București;
— mașini și utilaje de prelucrare la cald — Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini Brașov și Facultatea de mecanică Cluj;
— nave și instalații de bord — Facultatea de mecanică Galați;
— frigotehnie — Facultatea de mecanică Galați;
— tehnologia sudurii — Facultatea de mecanică Timișoara;
— tehnologia mecanică a filării și țeserii — Facultatea de industrie ușoară Iași;
— tehnologia chimică a pielii și confecțiilor din piele — Facultatea de industrie ușoară Iași;
— tehnologia substanțelor anorganice — Facultatea de chimie industrială București;

(Continuare în pag. a IV-a)

Cum este utilizat fondul de timp în producție?

(Pe marginea plenarei Consiliului județean al sindicatelor)

A trecut mai bine de un an de cînd partidul și statul nostru au elaborat hotărîrea privind folosirea completă a timpului de muncă și întărirea disciplinei în producție.

Recent, această problemă de prim ordin a constituit obiectul dezbaterii plenarei Consiliului județean al sindicatelor. Raportul prezentat de tovarășul Constantin Bota, președinte, discuțiile purtate de participanți, au scos în evidență aportul sindicatelor la aplicarea în viața a hotărîrii partidului și statului nostru. În perioada analizată comitetele sindicatelor au desfășurat o muncă fructuoasă în rîndul colectivului de muncă în vederea obținerii de rezultate superioare. Efectul muncii sindicatelor s-a vădit pregnant în creșterea conștiinței socialiste a oamenilor muncii și îmbunătățirea disciplinei în producție.

Totuși, analizînd indicele de utilizare a timpului de lucru pe semestrul I a.c., se constată că la nivelul județului Sibiu acesta este de numai 93,2 la sută. El ne arată că în întreprinderile economice mai sînt de corectat unele aspecte și nivelul acestui indicator este sub cel obținut în perioada corespunzătoare a anului trecut.

În abordarea acestei probleme ne vom opri doar asupra unor întreprinderi din ramura industriei ușoare unde indicele de folosire a timpului de lucru este de 90,7 la sută, iar în industria locală de 93,3 la sută.

În industria ușoară, la nivelul județului, pierderile cauzate de neutilizarea completă a timpului de lucru în perioada analizată se ridică la 3.488.967 ore/ore, ceea ce reprezintă o pierdere la producția globală de peste 131 milioane lei. La Uzinele textile, „Măteasa roșie” și „11 Iunie” din Cîsnădie, „8 Mai” din Mediaș, „Libertatea”, „Drapelul roșu”, „7 Noiembrie” din Sibiu s-a înregistrat un indice de folosire a timpului de lucru între 88 și 90 la sută pe trimestrul II, ceea ce reprezintă o realizare sub media trimestrului I a.c.

Analizînd temeinic indicele de utilizare a timpului de lucru (care la nivelul județului este de numai 93,2 la sută) se desprinde faptul că rezerve

importante se găsesc și în interiorul acestei cifre, adică în timpul prezent de lucru.

Perturbații în procesul de producție și al utilizării complete a timpului de lucru sînt cauzate deseori de întreruperile care au loc din diferite motive: defecte mecanice, lipsă de materie primă, lipsă de operativitate cînd se schimbă articolele și sortimentele în procesul de fabricație.

Nu mai la uza „Independența” întreruperile reprezintă peste 252.000 ore, din care peste 35.000 ore sînt defecte mecanice la utilaje. Asemenea aspecte se întîlesc și la întreprinderea industrială județeană, „Libertatea” Sibiu, Uzinele textile din Cîsnădie și în alte

unități. Aceasta înseamnă că serviciile și atelierele mecanicului șef nu acordă atenție suficientă executării la timp și de bună calitate a reviziilor tehnice periodice și a reparațiilor curente și capitale.

Repetate întreruperi și stagnări în producție se datoresc în multe întreprinderi aprovizionării necorespunzătoare cu materii prime și materiale. Se semnalează dese greșeli de proiectare, neasigurarea unei asistențe tehnice corespunzătoare în cele trei schimburi.

Asemenea deficiențe, în unele cazuri, pun la îndoială realizarea chiar a sarcinilor de export cum ar fi de exemplu

(Continuare în pag. a II-a)

I. NISTOR

Concursul nostru de informații, reportaje și fotografii

Redacția ziarului „Tribuna Sibiului” organizează în perioada 10 august—30 decembrie 1968 un concurs PENTRU CELE MAI BUNE INFORMAȚII, REPORTAJE ȘI FOTOGRAFII — la care pot participa toți corespondenții voluntari și cititorii ziarului, în afară de publiciștii și fotograful profesionali. (La concurs sînt chemați să participe membrii tuturor cercurilor de fotomatori, precum și tovarășii din serviciile foto ale unităților în care acestea există).

În materialele trimise, participanții la concurs sînt chemați să ne scrie, rîndînd caracteristicile ge-

nurilor respective, despre muncă și se desfășoară pentru îndeplinirea și depășirea planurilor de producție rezultate obținute în organizarea științifică a producției și a muncii, sporirea eficienței activității economice, despre inițiative valoroase și experiențe înaintate a fruntașilor și evidențierii, întărirea economic-organizatorică a cooperativelor agricole de producție, aplicarea regilor agrotehnice în scopul creșterii producției de cereale, dezvoltării sectorului zootehnic și sporirii avuției obștești; activitatea și realizările din domeniul științei și culturii; munca și viața tineretului, a femeilor, copiilor; despre profilul moral și spiritual al omului nou, constructor entuziast al socialismului.

Participanților la concursul de fotografii li se cere să acorde toată atenția surprinderii în imagini cît mai semnificative a realizărilor obținute în transformarea vieții orașelor și satelor, să redea cît mai sugestiv chipul oamenilor, entuziasmul care-i caracterizează, înfăptuirile lor din toate sectoarele de activitate. Fotografii trimise la concurs să nu depășească dimensiunile de 12/18 sau 18/24 cm, și să fie însoțite de explicații. Cele publicate vor fi remunerate conform tarifelor de colaborări în vigoare. Pe lângă criteriul valorii artistice (care, bineînțeles, va prima), juriul va avea în vedere la stabilirea premiilor și numărul de fotografii publicate în ziarul nostru de către autorii respectivi. (Informațiile, reportajele și fotografiile vor fi trimise pe adresa: Redacția „Tribuna Sibiului”, Sibiu, str. Octombrie roșu nr. 2, cu mențiunea PENTRU CONCURS. Participanții vor trebui să-și specifice numele și prenumele, locul de muncă, ocupația și adresa).

PREMIILE PENTRU CELE MAI BUNE INFORMAȚII:

Premiul I — 400 lei
Premiul II — 300 lei
Premiul III — 200 lei

PREMIILE PENTRU CELE MAI BUNE REPORTAJE:

Premiul I — 800 lei
Premiul II — 600 lei
Premiul III — 500 lei

PREMIILE PENTRU CELE MAI BUNE FOTOGRAFII:

Premiul I — 600 lei
Premiul II — 400 lei
Premiul III — 300 lei

(Continuare în pag. a III-a)

IULIU PAUL
șeful secției istorice
a Muzeului Brukenthal

Disipatori ai munciiFondul de timp

sociale

De la producția obținută, nu se realizează decât 27-28% din valoarea muncii. S-ar putea să se facă modificări în următoarele proiecte. La „Automecanică” din Mediaș, din aceleași motive, produsul „Autoginoriere” a necesitat remanierii în valoare de peste 12.000 lei. Remanierile care se fac produselor proiectate și executate greșit duc la pierderi de timp destul de însemnate, care în realitate nu este urmărită și evidențiat în structura utilizării fondului de timp a întreprinderilor.

Deosebit de importantă este asigurarea asistenței tehnice în toate schimbările de producție, pentru folosirea cât mai completă a programului de lucru. Din studiul efectuat s-a desprins că nu peste tot această sarcină este privită cu simț de răspundere. Iată, de exemplu, cum sînt repartizați inginerii și tehnicienii pe cele trei schimburi. La „Independența”, din cei 27 ingineri ce lucrează în secțiile productive, nici unul nu este în schimbul II și III, iar din 86 tehnicieni, 79 sînt în schimbul I; 7 în schimbul II, nici unul în schimbul III. La „Automecanică” Sibiu din cei 12 ingineri și 19 tehnicieni din secțiile de bază, toți lucrează numai în schimbul I, asistența tehnică în celelalte

(Urmare din pag. 1)

La „Independența”, unde la produsul „Alimentatoare oscilante” a fost necesar să se facă modificări în urma probelor tehnologice ca urmare a unor greșeli de proiectare. La „Automecanică” din Mediaș, din aceleași motive, produsul „Autoginoriere” a necesitat remanierii în valoare de peste 12.000 lei. Remanierile care se fac produselor proiectate și executate greșit duc la pierderi de timp destul de însemnate, care în realitate nu este urmărită și evidențiat în structura utilizării fondului de timp a întreprinderilor.

Deosebit de importantă este asigurarea asistenței tehnice în toate schimbările de producție, pentru folosirea cât mai completă a programului de lucru. Din studiul efectuat s-a desprins că nu peste tot această sarcină este privită cu simț de răspundere. Iată, de exemplu, cum sînt repartizați inginerii și tehnicienii pe cele trei schimburi. La „Independența”, din cei 27 ingineri ce lucrează în secțiile productive, nici unul nu este în schimbul II și III, iar din 86 tehnicieni, 79 sînt în schimbul I; 7 în schimbul II, nici unul în schimbul III. La „Automecanică” Sibiu din cei 12 ingineri și 19 tehnicieni din secțiile de bază, toți lucrează numai în schimbul I, asistența tehnică în celelalte

Imagine din Expoziția de mobilă și articole pentru camping, organizată de Direcția județeană de industrie locală în holul Liceului teoretic nr. 3 din Sibiu. Foto: Fred NUSS

Atelier de proiectare în cadrul industriei locale

În scopul îmbunătățirii activității de producție și a lărgirii gamei sortimentelor de bunuri de larg consum, Direcția județeană Sibiu a industriei locale, înființează un atelier de proiectări, dotat cu aparatură tehnică și încadrat cu personal de specialitate.

Noul atelier de proiectare va executa modele pentru întreaga industrie locală, îndeosebi proiecte de autoutilări, mici mecanizări, produse noi și cele mai variate obiective de investiții.

Curs de pregătire profesională

Întru deservirea noii linii tehnice a mașinii de țesut cotoare plu-Tufting, serviciul personal și înalt de la Uzinele textile Ciscă a luat măsuri în vederea deschiderii unui curs de scurtă durată (4 săptămâni) pentru pregătirea profesională a tinerilor ce urmează să lucreze la utilaj.

I. STREZA, coresp.

Deservirea promptă și o prezentare cât mai atrăgătoare a mărfurilor, două dintre preocupările permanente ale vânzătorilor din Agnita, strada 23 August nr. 6.

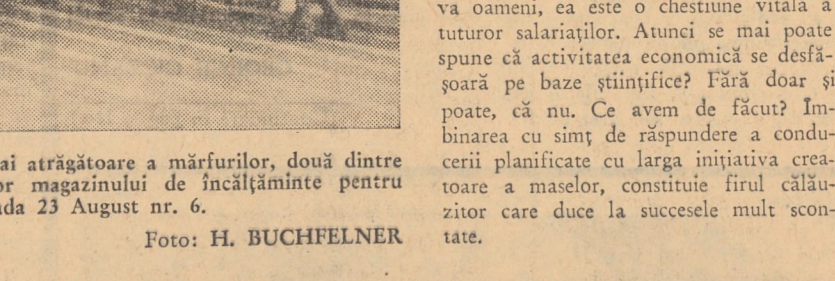

Foto: H. BUCHFELNER

Cereri... fără rezoluție

(Urmare din pag. 1)

Un an, sau mai exact din septembrie 1967, solicită o adevărată „crampă” timpului cît a lucrat ca achizitor, de la cooperativa de consum din localitate.

După multe insistențe i se eliberează de către cooperativa, adevărata solicită exact după o lună, însă cu date inexacte. Omul a lucrat la această cooperativă între 1 decembrie 1959 și 31 decembrie 1960. În adevărata însă, s-a specificat ca timp lucrat 1 decembrie 1959—31 mai 1960. Nemulțumit, solicită o altă adevărată, care i se eliberează după alte două luni, cu aceleași date ca și în prima. În 12 martie 1968, solicitantul depune o cerere la U.J.C.M. Sibiu, sub nr. 502. La 12 mai și 10 iunie a.c. se deplasează personal la Sibiu, însă cererea tot nu i se rezolvă. Peste o lună se împlinște anul de la data solicitării adevăratei, ca și celor

sport...

Fotbal

Allemania — PSV Eindhoven 5-4 (3-1)

München 6 (Agerpres). — La Aachen s-a disputat meciul internațional de fotbal dintre echipa locală Allemania și formația olandeză PSV Eindhoven. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 5-4 (3-1). De la învingători s-a remarcat în mod special linia de atac în care au excelat Ion Ionescu și Roger Claessen. Golurile echipei vest-germane au fost marcate de Claessen (2), Sell (2) și Ion Ionescu (din lovitură de la 11 m).

Uzina „Independența” Sibiu angajează de urgență:

- zidari șamotori
 - strungari
 - macaragii
- Informații la serviciul personal al uzinei.

lprofil „REPUBLICA” Sibiu

angajează, de urgență, un recepționar cu studii corespunzătoare și tîmplari calificați

CONCURS DE ADMITERE

Liceul economic Sibiu — anunță pentru secția serală 1968/1969 între 2—9 septembrie 1968, 70 locuri.

Înscrierile între 15—31 august.

Se vor da probe scrise și orale la limba română și matematică.

I.I.S. „8 Mai” Mediaș

organizează, la data de 9 septembrie 1968, un concurs pentru ocuparea următoarelor posturi de maeștri în condițiile prevăzute de actele normative în vigoare:

- 5 maeștri confecții încălțăminte
- 1 maestru marochiner
- 1 maestru electrician

Cerile pentru înscriere la concurs se vor depune pînă la data de 31 august 1968 la serviciul personal al întreprinderii — telefon 1415, de unde se pot primi și informații suplimentare.

Fabrica de cuțite OCNA SIBIULUI

— angajează imediat un JURISCONSULT principal.

— recrutează imediat absolvenți de liceu, cu sau fără bacalaureat, pentru școala de tehnicieni construcții de mașini.

Filatura de bumbac „1 Iunie” Cîsnădie

anunță concurs pentru ocuparea unui post de maestru specialitatea: filator bumbac.

Data concursului: 26 august 1968, la sediul întreprinderii.

Condiții de participare la concurs: conform prevederilor HCM nr. 875/1960.

12 000 de cereri nerespectate...

... care zac în arhivele C.F.R. de la Turnu Roșu. O situație care dacă la alte întreprinderi și instituții din județ este sporadică, aici este permanentizată în primul rînd, din vina însăși administrației C.F.R.

Sesizările primite de la Pavel Zaslău, din Arad și Nicolae Mates din Deva, fosti salariați ai C.F.R. ne-au obligat la o deplasare la aceste arhive.

Ambii au solicitat adevăratele în luna decembrie 1967, au făcut reveniri. Nicolae Mates a sesizat pînă și Consiliul Central al Uniunii Generale a Șefilor de familie și totuși adevărata solicitată nu i-a fost încă eliberată. La poarta arhivelor, am găsit zeci de solicitanți din toate colțurile țării, solicitanți care sînt de reverențe făcute în scris, și-au luat la bătrînețe merindea în traistă și au pornit în peregrinări interminabile pe la Direcțiile regionale C.F.R., pe la arhivele Turnu Roșu...

Responsabilul arhivelor, Ștefan Kerekes, dimpreună cu un număr de circa

Turnee internaționale

Budapesta 6 (Agerpres). — Turneul internațional masculin de handbal desfășurat în orașul Győr a fost cîștigat de selecționata orașului Győr, clasată pe primul loc cu 8 puncte. Locurile următoare au fost ocupate de echipa orașului Katowice — 6 puncte, reprezentativa de juniori a Cehoslovaciei — 4 puncte, selecționata orașului Lugo — 2 puncte și echipa de juniori a Ungariei — 0 puncte.

În ultimele două zile ale competiției, echipa orașului Lugo a învins cu scorul de 14-11 selecționata de juniori a Ungariei și a pierdut cu 13-21 în fața cîștigătoarelor turneului. Alte rezultate: Győr-Katowice 8-7; Katowice-Ungaria (juniori) 14-11.

Budapesta 6 (Agerpres). — A început turneul internațional de sah de la Debreceen. În prima rundă s-au înregistrat rezultatele: Fulop-Gadulov 1-0; L. Kovacs-Szilagy 0-1; Liebert-Barca remisă; Banfalvi-Sydror 0-1.

Românul Theodor Ghițescu a întrerupt cu Z. Kovacs. La turneu participă 16 șahiști din 8 țări.

azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 5 h și 09 m și apune la 19 h și 33 m. Vreme în general frumoasă, dar răcoroasă noaptea. Cerul va fi variabil. Vîntul va sufla slab pînă la poartiv, din sectorul nord-est. Temperatura minimă va fi cuprinsă între 11 și 14 grade, iar cea maximă va oscila între 21 și 24 grade.

Responsabilul arhivelor, Ștefan Kerekes, dimpreună cu un număr de circa

azi...

MUZICĂ

9,24; 10,55; 12,10; 13,00; 13,22; 14,08; 16,00; 16,25; 17,50; 19,16; 19,40; 22,20; 23,07 (programul II).

Muzică ușoară și de jazz: 6,00; 8,30; 9,05; 12,00; 13,20; 14,15; 14,50; 15,30; 19,30; 1,00—5,00 (programul I); 7,40; 10,05; 11,30; 12,25; 15,00; 16,15; 18,50; 23,54 (programul II).

Muzică populară: 10,30; 12,30; 14,00; 16,20; 18,20 (programul I); 7,00; 8,00; 13,30; 15,45; 19,00; 22,09 (programul II).

azi...

CINADIE: POPULAR: Oscar

(orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: Escroc fără voie (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

DUMBĂVENI: 7 NOIEMBRIE: Urme pe ocean (orele 18,00 și 20,00).

OCNA SIBIULUI: Bela (orele 17,00 și 19,00).

COPSA MICĂ: POPULAR: Profesorul distrat (orele 17,00 și 19,00).

BAZNA-BĂI: Blestemul rubinului negru (orele 17,00 și 19,00).

APOLDU DE SUS: 23 AUGUST: Unde este al treilea rege? (orele 17,00 și 19,00).

TELEVIZIUNE

10,00 TV pentru specialiști din industrie.

10,30 Închiderea emisiunii de dimineață.

17,30 Pentru școlari. Ex-Terra'68.

18,00 Teledocumentar economic.

18,30 Curs de limba germană (re-luarea lecției a IV-a).

19,00 Club XX — emisiune pentru tineret.

19,30 Televizorul de seară.

19,50 Buletinul meteorologic. Publicitate.

20,00 Soliști de muzică populară.

20,15 Transfocator. Știți unde sînt copii dv. la această oră?

20,45 Avangardieră.

21,00 Teledocumentar „P.șlogul”.

22,35 Vacanță pe portativ.

22,50 Televizorul de noapte.

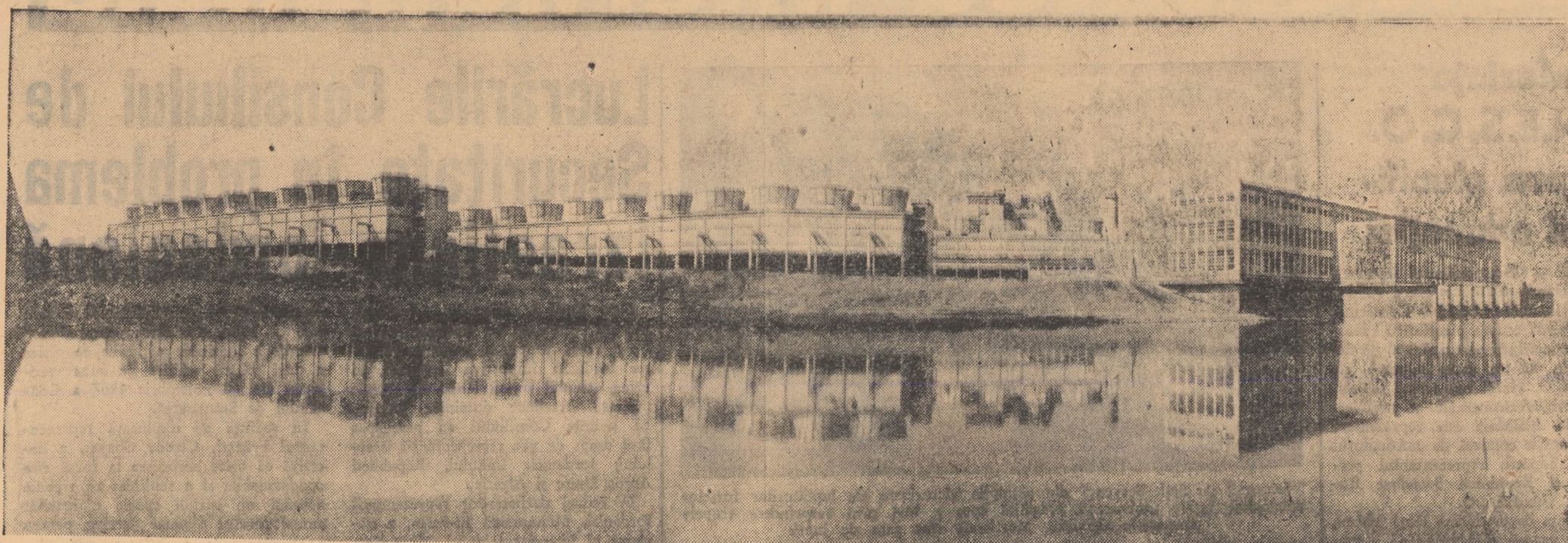
23,00 Închiderea emisiunii.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Aventurierii (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00).

Un spectacol teatral în cadrul festivalului „Imi place un cîntec vesel”, prezentat luni seara pe terenul „Lucărașul” din Sibiu, solista Ștefania Gligore, acompaniată de orchestra de muzică ușoară „Solaris”, s-a bucurat de aprecierea deosebită a publicului.

Termocentrala electrică Ludus-Iernu

Informații

Complex comercial la Avrig

Ilie Stancu, statistician la Consiliul popular comunal din Avrig, ne informează că în comuna lor a început transportul pietrișului pentru fundația noului complex comercial ce se va construi aici. Se vor transporta 1500 m³.

O valoroasă realizare

De curând, un grup de inovatori de la I.I.S. „Libertatea” din Sibiu a reușit să modernizeze o mașină de calibrat pale pentru vopșit, care concurează cu utilajele străine de același gen. În felul acesta se asigură o bună desfășurare a procesului de producție, precum și importanța economiei bănești.

Solistul sezonului estival

Vineri, 9 august, în sala de spectacole a clubului „Independența” Sibiu, Consiliul județean al sindicatelor organizează un concurs cu premii pentru destinația celui mai bun solist al sezonului estival. Primii doi câștigători amatori elaborează vor participa la același concurs, fără pe țară. Cei selecționați la această ultimă fază vor petrece câteva săptămâni plăcute pe litoral.

Conferință

Profesor dr. Edmund Felseghi, de la catedra de biochimie a Universității „Babeș Bolyai” din Cluj, a vorbit la 5 august, în sala „Ilie Pinteș”, despre fenomenul îmbătrânirii. Expunerea, deosebit de instructivă, a fost urmată de proiectii.

Adunările generale ale salariaților din întreprinderi

Climat favorabil inițiativei creșterii a maselor în conducerea și organizarea producției

Adunarea generală a reprezentanților fabricii „13 Decembrie” s-a desfășurat într-un spirit constructiv, bazându-se pe o analiză critică a realizărilor din primele șase luni ale anului și soluționându-se totodată cele mai importante probleme ale activității economice ale întreprinderii pe perioada ce urmează.

Din informarea prezentată de președintele comitetului de direcție, inginerul Ioan Botezan, a rezultat că la principalii indicatori s-a depășit planul sau s-a apropiat de el. Astfel, producția globală s-a realizat în proporție de 100,68 la sută, iar cea de marfă 102,1 la sută, înregistrând, față de anul trecut, o creștere de 8,53 și respectiv 10,94 la sută. S-a păstrat de asemenea o justă corelație între acești indicatori și cei de muncă și salarii. Dar, prezentând aceste rezultate care atestă totuși o activitate destul de susținută, președintele comitetului de direcție a pus în discuție cea mai arătoare problemă din întreprindere, calitatea. S-a relevat aici faptul că un beneficiar extern a comunicat respingerea a circa 4000 bucati de diferite articole de marochinărie și 3000 perechi încălțăminte fiind de calitate necorespunzătoare.

Cum era și firesc discuția s-a purtat mai ales în jurul acestui obiectiv. Vorbitorii, afectați sincer de această pată adusă prestigiului fabricii au scos la iveală modul defectuos de lansare în fabricație a produselor, de urmărire a respectării proceselor tehnologice, făcând totodată propuneri menite să ajute comitetul de direcție în luarea celor mai urgente și eficiente măsuri de îmbunătățirea activității, în special, pe această linie a calității.

Ați din referatul prezentat, cit și din discuțiile purtate, a rezultat faptul că una din cauze este lipsa de ritmicitate în realizarea producției. Pe primele șase luni realizarea pla-

nului pe decade se prezintă astfel: 29,27 la sută în decada I, 34,33 la sută în decada a II-a, și 38,50 la sută în ultima decadă. Așadar, la sfârșitul fiecărei luni se dădea bătaia pentru realizarea planului la o întreprindere în care nici de la o zi la alta nu ar trebui să existe deosebiri în ceea ce privește volumul producției obținute.

„La noi în fabrică se acordă răbdare prea mare calității — arăta în cuvintele lui muncitorul R. Cenușeru. Ne vin pe noi necorespunzătoare de la secția tăbăcării și dintr-o colegialitate prost înțeleasă nu se fac reclamații. Aceasta însă apare după ce s-a croit pielea respectivă, sau a ajuns la confecționat, provocând pierderi mult mai mari decât dacă s-ar fi intervenit la timp”.

Prămintat de această problemă, șeful secției încălțăminte Ion Marton, în mod autocratic s-a referit la faptul că colectivul secției, conducătorii proceselor de producție bazează pe rezultatele anterioare bune sau neglijat în ultimul timp tocmă calitatea. În urmărea procesului de producție atât mașinist, cât și controlorii interfațau în respect în întregime procesul tehnologic. Din această cauză mult dintre muncitorii efectuează greșit anumite operații fără să se intervină la timp cu măsurile corespunzătoare de remediere.

Cele mai mari deficiențe au apărut la secția de marochinărie. Printre altele, aici nu s-a realizat nici sarcina de reducere a prețului de cost. Pe total întreprindere s-a obținut o economie de 151 mii lei, foarte puțin față de rezervele existente. „Pierderile la consumul de materiale prime și materiale, spunea inginerul Zaharie Ionescu de la marochinărie, se datorează faptului că muncitorii nu folosesc cea mai optimă formă de așezare a spatului. Totodată nu sunt depistate cu simț de răspundere rebuturile apărute fie

la croi, fie în timpul confecționării produsului. De asemenea, neexistând contururi specifice pe lătimi de materiale și pe modele, aprovizionarea cu piei și înlocuitori se face în mări necorespunzătoare contribuind-se și prin aceasta la depășirea consumurilor. Acest lucru va trebui să stea în atenția serviciului tehnic”.

Contrar indicațiilor conducerii noastre de partid, arăta unul din vorbitori, s-au folosit în producție materii și materiale ieftine cu alte mai scumpe. De exemplu, în iunie s-au folosit 3185 m p de doc cu moar bumbac înregistrându-se o depășire de aproape 10 mii lei.

„În privința consumurilor de materiale pot spune, că încă se face o mare risipă — arăta contabilul șef D. Bratu. La noi în întreprindere serviciul tehnic lansează consumuri specifice mai mari decât cele cuprinse în prețul de cost. Or, în prețul de cost înmărmănt de cele realizate în anul de bază. Și în anul trecut am folosit aceleași materiale, dar nu s-a făcut altă risipă. De cele mai multe ori rebuturile nu sunt declarate și de aceea intră în cadrul consumurilor de materiale în loc să fie recuperate de la cei vinovați”.

Ca un fir roșu, dezbaterile în adunarea generală a reprezentanților salariaților au fost străbătute de dorința fiecărui participant de a contribui la îmbunătățirea calității produselor, de a înlătura toate deficiențele manifestate în activitatea întreprinderii. Din critici aduse, comitetul de direcție trebuie să tragă concluzia că nu a desfășurat o muncă corespunzătoare, că pentru perioada ce urmează trebuie să lupte pentru traducerea în viață a planului de măsuri adoptate. Reglementând activitatea diferitelor compartimente, și ținând cont de cerințele pieței interne și externe, va reuși să conducă întregul colectiv spre realizarea planului de stat pe acest an, spre creșterea eficienței economice a producției.

I. CRETU

Propuneri pentru un panoramic

Căutările pentru o muncă educativă concepută complex și, mai ales, interesant se vădese fructuoase materializându-se în acțiuni deosebite de ulei, inițiate de comitetul de partid al uzinei „Independența”. Să le trecem în revistă.

Veteranii și tinerii la sfat

În colaborare cu comitetul U.T.C. și sindicat s-a organizat o întâlnire între tinerii uzinei și veteranii ei. Între aceștia din urmă figurează muncitori cu înaltă calificare, ingineri — comuniști legați prin mii de fire de locul de muncă. Alegerea judicioasă a oamenilor, pregătirea lor și preocuparea pentru o bună mobilizare au stat la baza reușitei și eficienței acțiunii. Nu mai puțin util și cu profunde implicații ni se pare proiectul

Ciclu de conferințe

În cadrul căruia se vor aborda o diversitate de teme. Exemplificăm: „Efectul economic negativ al neglijenței și superficialității în muncă”, „Comportarea în familie”, „Comportarea în societate”, „Creșterea rolului partidului în etapa actuală” etc. Despre ineditul acțiunii și garanția succesului ei argumentează două împrejurări. Prima: conținutul plin de exemplificări concrete, a doua: antrenarea unui corp de lectori propriu format din 7 tovarăși ingineri, economiști, activiști de partid, psihologi. „Mecanismul lansării” conferinței poartă girul gândirii colective, ceea ce dă acțiunii sorți de reușită. Conferința și redactată de cei în cauză, se dezbate în grupa de lectori, se aprobă de către comitetul de partid și apoi se multiplică în așa fel ca să poată fi citită în fiecare secție într-una din pauzele de prînz. În încheierea celor spuse semnalăm faptul că va apare

foaia volantă Flacăra

supliment al gazetei uzinei. În „colimatorul” ei se vor găsi la loc de cinste, cei harnici dar și în lăpteați cei certați cu disciplina de producție.

Cartea

George Călinescu — ISTORIA LITERATURII ROMÂNE

Desigur, la o primă impresie, publicarea unui compendiu al monumentului literar de istorie a literaturii române din 1941 ar legitima nedumerirea privitoare la utilitatea cărții. Ar fi necesar, ca fapt editorial, un „rezumat” al prestigioasei lucrări, făcut de însuși autorul? Răspunsul îl dă tot George Călinescu, spulberind presupusele aporii ale re-venirii asupra aceluiași subiect, chiar cînd nu se schimbă viziunea asupra lui și nici unelele de lucru. Autorul precizează în Prefață că acest compendiu „nu este o simplă prezentare a ediției mari și nu scutește de lectură celei dinții, dimpotrivă, e un adaos în scopul de a rezuma impresiile generale”. Cu alte cuvinte, substanța tratatului a fost prelucrată în sensul maximei concentrări de caracterizare, păstrînd un sens concludiv față de argumentarea detaliată din ediția istoriei mari. Prin această nouă lucrare, crește gradul utilității informative, punînd într-o largă circulație, sub-o formă a accesibilității directe, o lucrare care altfel ar fi avut mai multe șanse interesului specializat. Forțînd puțin nota, am spune că acest compendiu este o ediție „de masă” a lucrării mari, aprecierea neîmplicînd însăși de vulgarizare sub raportul pretenției exegetice. Sporul interesului larg se realizează prin concentrarea observațiilor și lapidăritatea aprecierilor valorice. În caracterizările scriitorilor, autorul a eliminat amănunte biografice, rigurile documentarilor totale, în scop rezumativ față de studiul o dată efectuat și — faptul trebuie recunoscut — încă puțin cunoscut. În acest sens, aprecierea au o fermă-tate în plus, un mod definitiv de estimare valorice, adăugîndu-se în context un sens apodictic, rezolutiv. Se justifică, astfel, precizarea autorului din aceeași Prefață că lucrarea de față, deși cu individualitate procedurală față de tratat și cu o detașare pe baza unui alt interes, mult lărgit, „nu e o altă operă, ci un indice critic la cea dinții”.

Operația selectivă care a însemnat acul de naștere al compendului s-a efectuat în virtutea percepției de impresie care a stat la baza studiului călinescian de istorie literară. Autorul a eliminat din rigurile studiului său orice formă a dogmatismului și a preconceptelor, deschișîndu-și sensibilitatea percepției în fața acului de artă literară. Faptul nu alimen-

tează nici riscurile hazardului impresionist, datorită rigorilor implicite pe care sensibilitatea sa le-a dobîndit în urma unei asidue și conștiente frecventări a acului artistic viabil, asimilat de pe coordonate naționale și universale. Așadar, exegeza călinesciană îngemănăză într-o substanță expresivă originală, plină de inedit și imprevizibil, un fond valorificator în care raționalismul nu s-a declarat, iar impresionismul nu și-a evidențiat serviciile ostentative. Pe această bază, s-a cîștigat un mod aparte, creator în esență, de reconsiderare a galeriei naționale de literatură, care armonizează cu interes și subtilitate valențe multiple, predispoziții ale unei naturi proteice. Compendiul recent reditât (E.P.L. — 1968) este o chintesență a talentului călinescian de a evoca plastic și prelis (desigur, nu în sens dogmatic) destinul literelor române, pe baza unor impresii sistematice, grupate nu strict cronologic, ci mai întîi în funcție de afinitățile de creație. De aceea, lucrarea nu are, vizibilă, amprentă istoricizării excesive, ci pe cea a criticului de gust. Un critic de gust care știe supune materia studiului deopotrivă cu multitudine modalităților de considerare unui talent original, care transpune cu prisosință din fiecare rând scris.

Criteriul de bază și irevocabil al considerării este cel estetic. Valoarea și implicit rezistența în fața timpului se exprimă pe această singură cale. Este criteriul de stabilire, totodată a „familiei de creatori” — nucleele de structură a acestei istorii literare, confirmate pe baza trăsăturilor dominante („la facultate maitresse”), cum o numește Taine). Nu ne miră, astfel, să-l aflăm grupăți pe Kogălniceanu, Bălescu și Russo sub eticheta „măiestrilor pozitivi”, pe Bolintineanu și Stamati sub titlatura „romanticilor măiestri și exotici”, pe Delavrancea, Iosif, Goga, Coșbuc ș.a. sub impresia „măiestrilor romanticism”, pe Pillat, Fundoianu, Voronea sau Ciurezu sub capitolul „tradiționalismului” etc.

În toate, de la modul concepției și pînă la eleganta expresivă a stilului, se întrevăde mina marelui maestru care a fost artistul (cîntăm să-l numim, sub canon, „istoric” stricto-sensu) George Călinescu.

TITU POPESCU

Pentru o cit mai largă răspîndire a noutăților sosite în librării, pe strada N. Bălescu sînt amenajate, în permanență, standuri cu cărți

SIBIUL pînă la primele documente scrise

Urmare din pag. I

aparțin se păstrează în muzeul sibian. Stocuri mai mici sau obiecte izolate au ajuns, în perioada imediat următoare descoperirii, în colecțiile muzeelor din Budapesta, Viena, Zürich, Linz, Cluj, Medias, Brașov, Sf. Gheorghe și Sighișoara.

Tot la Gușterița, lângă podul peste Cibin, la stînga șoselei care duce la Daia și, în continuare, pe teritoriul fostei cărămîdării Schramm, se întinde o așezare aparținînd așa numitei culturi Noua (după numele dealului Noua de lângă Brașov), cultură ce se datează în perioada de tranziție spre prima epocă a fierului (Hallstatt — cea 800—300 î.e.n.).

Dintre descoperirile de la Gușterița ce se încadrează, din punct de vedere cronologic și cultural, în epoca hallstattiană amintim un inel de aur de tipul inelelor-monede, caracteristice pentru prima vîrstă a fierului, găsit într-o grădiniță din-șpre marginea de nord-est a cartierului.

Descoperirea de mai sus, făcută în 1839, a fost întărită de recente cercetări de suprafață care au dus la găsirea, pe același loc, a unor materiale ceramice tipice pentru Hallstattul timpuriu.

Aici au locuit daci

Cu adevărat impresionant devin, însă, descoperirile începînd cu a doua epocă a fierului (300 î.e.n. — 106 î.e.n.), perioadă în care pe teritoriul țării noastre se dezvoltă înfloritoare civilizație geto-dacică.

Formele de manifestare ale culturii, materiale și spirituale, dacice în zona de care ne ocupăm, nu sînt încă, din lipsă de cercetări sistematice, bine cunoscute. Totuși, bogăția și valoarea istorică deosebită a materialelor găsite întîmplător sau prin cercetări de suprafață, ne permit să afirmăm, fără

teama de a greși, că teritoriul sibian a fost intens locuit în perioada datenului dacic, dacii de aici făcînd, fără îndoială, parte din statul slavagistic începînd de sub conducerea lui Burebista și, mai tîrziu, Decebal.

Nu este exclus ca legătura cu centrul puterii politice și militare de la Sarmizegetusa să se fi făcut prin intermediul cunoscutei cetăți de la Tilișea.

Pentru a sublinia cele afirmate este, credem, suficient să înșirăm câteva din descoperirile făcute pe teritoriul Sibiului și în împrejurimile sale imediate.

Astfel, lângă „Poligonul de tragere”, situat la est de Sibiu, s-a găsit un depozit de vase care, după factură și formă, datează din epoca dacică. Vasele, printre care o fructieră, o oală cu două torți, o farfurie cu capac, precum și o cană grecească pictată, fuseseră dispuse în cerc, ceea ce ar putea însemna că ne aflăm în fața unui mormînt sau a unei gropi rituale.

Tot în această zonă, în „Valea Goșilor” a apărut o monedă de factură dacică, imitată după monedele lui Filip al II-lea, regele Macedoniei, iar la „Fîntîna Rece” (Kaltenbrunner Berg) s-au găsit, mai de mult, monede din Erythraea și, recent, fragmente ceramice și unelte de fier dacice.

La „Vilele Sibiului” s-a descoperit, în 1965, datorită unor lucrări de construcție, o mare așezare dacică datînd din secolele I î.e.n. — I e.n.

În acest context cronologic trebuie amintite și vasele de bronz romane, descoperite tot la Gușterița. Pe baza studiilor efectuate s-a ajuns la concluzia că vasele respective constituie o marfă de import romană folosită de către populația autohtonă în secolul I e.n. Această descoperire, la care se adaugă ceramica pictată grecească gă-

sită tot în mediul autohton de pe teritoriul Gușteriței, ne vorbește elocvent despre intensile legături comerciale pe care dacii de pe malul Cibinului, ca și altele de pe întreg teritoriul țării, le-au întreprins cu lumea greco-romană, cu mult înainte de cucerirea Daciei de către romani.

Existența intenselor relații comerciale, atestă înaltul grad de dezvoltare al economiei și vieții sociale din epoca Daciei libere.

O țară străveche : Cedonia

După cucerirea romană, în cadrul provinciei noi create, economia și cultura au luat un nou avînt, lucru dovedit de numeroasele descoperiri aparținînd de acum, epocii romane.

Promotorii acestei noi etape istorice au fost localnicii daci, cărora li s-au adăugat numeroși coloniști romani aduși din toată lumea romană (Ex toto orbe romano). Din conviețuirea populației autohtone cu noii veniți, care foloseau firește, ca mijloc de înțelegere, în primul rînd limba latină, s-a format treptat, o populație daco-romană latinofonă. În condițiile impuse de stăpînirea romană, aceasta a creat o înfloritoare civilizație. Mai bine de un veac și jumătate teritoriul provinciei Dacia a fost teatrul unui proces de viguroasă producție și creație slavagistică cu toate aspectele lui pozitive și negative, dar în forme și conținut predominant romane. Această civilizație a lăsat puternice urme și pe teritoriul Sibiului.

Pe baza unor inscripții găsite, în poziție secundară, în raza orașului vechi, s-a crezut o vreme că antica Cedonia ar putea fi localizată pe teritoriul pe care, ulterior, a fost construită cetatea medievală a Sibiului. Cercetările ulterioare și

numeroasele descoperiri din epoca romană de pe teritoriul cartierului Gușterița ne îndreptăcesc însă să afirmăm că Cedonia trebuie cîntărită pe malul stîng al Cibinului. Aici, pe teritoriul „cimitirului evanghelic” și în preajma acestuia au fost descoperite urmele unei întinse așezări din cuprinsul căreia au fost recoltate, deocamdată fără sîmțuri sistematice, numeroase materiale romane.

Printre substrucțiile unor clădiri din piatră s-au găsit cărămizi pentru construcții și pavaj, o cărămidă cu inițialele atelierului (CM), vase, cîni, farfurii, amfore, oiașe de lut, fier de plug și seceri de fier, rîșnă de porfir și bazalt, fragmente de sticlă, stîghe și virfuri de lînci, un altar mic, anepigrafic, o statuie, precum și o placă de marmură cu un relief reprezentînd delfini, cap cu barbă, rozetă și roată. Numeroasele monede imperiale datînd din sec. II—III, de la Traian pînă la Aurelian, provin, după toate probabilitățile, tot de pe acest teritoriu.

În apropiere, la nord de localitate, au fost identificate porțiuni din drumul roman. Trebind prin pasul Turnu Roșu, drumul făcea legătura între Cedonia, Oena Sibiului, sepiund, apoi mai departe, spre anticul Apulum (Alba Iulia).

Precum ne este bine cunoscut, în anul 271 e.n., oficialitățile romane (armata, funcționarii, proprietarii de sclavi) sînt nevoite să părăsescă Dacia.

Pentru populația băștinășă daco-romană, care își continuă existența pe tot cuprinsul Daciei, în condițiile impuse de necesitatea conviețuirii cu popoarele în trecere, sau cu cele care se statorniciseră temporar pe acest teritoriu, urmează o perioadă de aproape un mileniu în cursul căreia, o dată cu desăvîrșirea procesului de formare a limbii și poporului român, are loc procesul de trecere de la vechea

orînduire sclavagistă la o nouă formațiune social-economică, orînduirea feudală.

Condițiile specifice în care a avut loc acest proces, caracterul predominant rural al economiei, au dat naștere unor forme de cultură materială în cuprinsul căreia este, deocamdată, greu de sesizat caracterul etnic al purtătorilor elementelor de cultură materială descoperite prin cercetările arheologice.

Totuși, continuitatea populației băștinășe pe meleagurile Daciei nu poate fi contestată. Analiza atentă a vestigiilor arheologice — în cadrul cărora tradițiile provinciale romane, deși în continuă transformare, au ponderea cea mai mare — coroborate cu celelalte date și izvoare istorice cunoscute, dacă sînt corect interpretate, în ansamblul dezvoltării istorice a epocii, vin, fără excepție, în sprijinul tezei false, potrivit căreia: „poporul român și limba românească, rezultat al romanizării elementului autohton daco-moesic al asimilației treptate a slavilor și a altor populații așezate pe teritoriul României de azi, s-au format, în ultimul secol al mileniului I e.n., în spațiul de la nordul Dunării de jos, avînd ca teritoriu-nucleu, ținuturile de deal și de munte ale Daciei”.

La această temă și în această epocă frîmțată se înscriu următoarele descoperiri de pe teritoriul actual al Sibiului: pe locul numit „Forma 14a” a fost găsit un pînten de fier cu capetele arcuiri lîndoi. Din Dumbrăvi (Junger, Wald), provine o monedă de bronz de pe vremea împăratului Constantin cel Mare (306—337). Tot în Dumbrăvi a fost găsit un pendantic de aur în formă de semilună datînd din a doua jumătate a secolului al IV-lea e.n., precum și monede de la împărații Didius Iulianus, Constantinus, Constantinus Gallus.

Descoperirile amintite mai sus

dovedese, printre altele, legăturile permanente dintre populația autohtonă, dintre romanitatea nord și sud-dunăreană, după abandonarea provinciei Dacia.

Încadrînd aceste descoperiri în contextul vestigiilor arheologice ieșite la iveală în restul fostei provincii romane, printre care ne reamuzăm să amintim cunoscutul „Donariu al lui Zenovius”, din secolul al IV-lea e.n., descoperit la Biertan, obiect ce ne dovedește, printre altele, că populația autohtonă vorbea și scria, chiar, latinește, în plină epocă a migrațiilor, ne putem forma o imagine mai apropiată de adevărul istoric. Toate acestea atestă, fără posibilitate de tăgădă, continuitatea populației autohtone pe teritoriul României de azi, în întreaga perioadă care s-a scurs de la 271 e.n. pînă la apariția primelor formațiuni statale românești, de caracter feudal.

Cunoștințele noastre cu privire la această epocă și la procesele social-economice care au avut loc în acest interval de timp, se îmbogățesc pe zi ce trece cu noi descoperiri, unele de o însemnătate deosebită pentru cunoașterea istoriei acelor vremuri. Printre ele se încadrează și recente descoperiri de unii întins cimitir de incinerare, din sec. VIII—X e.n., de la locul numit „Fîntîna Rece” (Gușterița). Sîmțurile sistematice practicate în cuprinsul cimitirului au scos, pînă acum, la iveală aproape 30 morminte. Cercetările vor fi reluate în cursul lunii viitoare.

Deosebit de importantă pare a fi și descoperirea făcută în curtea primăriei vechi, cu prilejul lucrărilor de restaurare începute în anul 1967. Pe buza terasei, în cel mai de jos nivel cu urme de locuire, au fost descoperite fragmente ceramice și alte resturi de locuire, datînd, după opinia conducătorului cercetărilor, din prima jumătate a secolului al XII-lea. Prezența unor resturi de locuire pe teritoriul pe care s-a ridicat, ulterior, cetatea Sibiului, este o dovadă în plus că, pînă și teritoriul relativ restrîns al cetății medievale, era locuit în vremea în care, începeau cu mijlocul se-

colului al XII-lea, aici se așază coloniștii sași. Ei găsesc deci, pe malul Cibinului, așezări ale populației băștinășe ce și-a dus existența pe aceste meleaguri din vremuri imemorabile.

Din acest moment istoria populației autohtone românești din această zonă, se împletește strîns cu aceea a noilor veniți. Evenimentele istorice ulterioare, din care rezultă procesul îndelungat al conviețuirii poporului român cu naționalitățile conlocuitoare, proces nu lipsit de frîmțămînt și greutăți, de suferințe și lupte comune ce au dus, treptat, în chip logic și necesar, la înfrîntarea și lupta unită pentru construirea societății socialiste, sînt reflectate în documentele istorice scrise.

Sumara trecere în revistă a vestigiilor arheologice, descoperite pe teritoriul Sibiului și în împrejurimile sale imediate, ne poate sugera, ne poate crea, doar o vagă și palidă imagine asupra vieții dacicotoare ce s-a desfășurat pe aceste teritorii, fără întrerupere, de-a lungul veacurilor.

În lumina acestor fapte și dovezi materiale incontestabile, teoria unor istorici de re credință cu privire la așa-numitul „palmînt pustiu” (terra deserta) care cuprîndea, chipurile, și teritoriul sibian este, evident, caducă.

Meleagurile sibiene sînt o parte a vetrei pe care s-a palîndit poporul român.

Vestigiile arheologice, documentele istorice, obiceiurile, portul, dansul popular, etc., păstrate din timpuri străvechi și dăruite nouă, în forme mereu îmbogățite de genialii creatori anonimi, stau mărturie la continuității populației autohtone dacice, daco-romane și apoi românești.

Cultura populară din Mărginimea Sibiului, de pildă, cu străvechile ei obiceiuri, perpetuate, sub învelișuri diferite, din generație în generație, îmbînă bărbăția aspră, stenică, a munților pe care poporul a fost nevoit să se sprijine în lupta cu vicisitudinile frîmțămîntei sale istorii, cu gingășia și delicatetea florilor de colț.

actualitatea internațională

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA : Sibiu, str. Octombrie roșu nr. 2, tel. nr. 7.28.10—1.30.67, 1.31.83. Abonamentele se fac la oficiile postale, factorii postali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul : Întreprinderea poligrafică Sibiu 49.064